

32001L0017

L 110/28

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

20.4.2001

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/17/EÜ,
19. märts 2001,
kindlustusseltside saneerimise ja likvideerimise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

tegutsedes asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 24. juuli 1973. aasta esimeses nõukogu direktiivis 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse algatamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, ⁽⁴⁾ täiendatud direktiiviga 92/49/EMÜ, ⁽⁵⁾ ja 5. märtsi 1979. aasta esimeses nõukogu direktiivis 79/267/EMÜ otsese elukindlustustegevuse algatamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, ⁽⁶⁾ täiendatud direktiiviga 92/96/EMÜ, ⁽⁷⁾ on sätestatud, et kindlustusseltsil on päritoluliikmesriigi

järelevalveasutuse üksainus tegevusloa. Kindlustusselts võib ühe tegevusloaga asutamise või teenuste vaba osutamise teel tegutseda ühenduses vastuvõtva liikmesriigi muu tegevusloata ja ainult päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse teostatava usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve all.

- (2) Kindlustusdirektiivides, kus on sätestatud ühendust hõlmava ühe tegevusloa andmine kindlustusseltsidele, puuduvad kooskõlastamise eeskirjad likvideerimismenetluse puhul. Kindlustusseltsid ja muud finantseerimisasutused on nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksujõuetusmenetluse kohta ⁽⁸⁾ rakendusala sõnaselgelt välja arvatud. Kindlustusseltside likvideerimismenetluse kooskõlastatud eeskirjade kehtestamine ühenduse tasandil on siseturu nõuetekohase toimimise ja võlausaldajate kaitsmise huvides.

- (3) Kooskõlastamise eeskirjad tuleks kehtestada ka selleks, et tagada liikmesriigi pädeva asutuse võetud saneerimismeetmete (mille eesmärk on kindlustusseltsi majandusliku usaldatavuse säilitamine või taastamine ja likvideerimise vältimine) täielik mõju kogu ühenduses, nii palju, kui see on võimalik. Käesoleva direktiivi saneerimismeetmed mõjutavad muude osapoolte kui kindlustusseltside juba kehtivaid õigusi. Käesolev direktiiv peaks hõlmama direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 20 ja direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 24 sätestatud meetmeid, eeldusel et need vastavad saneerimismeetmete määratluses sisalduvatele tingimustele.

- (4) Käesoleva direktiivi rakendusala hõlmab kogu ühendust ning see mõjutab direktiivides 73/239/EMÜ ja 79/267/EMÜ määratletud kindlustusseltse, kelle peakontor on ühenduses, kindlustusseltside ühenduses asuvaid filiaale, kelle peakontor asub kolmandates riikides, ja ühenduses asuvaid võlausaldajaid. Käesolev direktiiv ei peaks reguleerima saneerimismeetmete ja likvideerimismenetluse mõju kolmandatele riikidele.

⁽¹⁾ EÜT C 71, 19.3.1987, lk 5 ja EÜT C 253, 6.10.1989, lk 3.

⁽²⁾ EÜT C 319, 30.11.1987, lk 10.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. märtsi 1989. aasta arvamus (EÜT C 96, 17.4.1989, lk 99), kinnitatud 27. oktoobril 1999, nõukogu 9. oktoobri 2000. aasta ühine seisukoht (EÜT C 344, 1.12.2000, lk 23) ja Euroopa Parlamendi 15. veebruari 2001. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/26/EÜ (EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7).

⁽⁵⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).

⁽⁶⁾ EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 95/26/EÜ.

⁽⁷⁾ Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustuse direktiiv) (EÜT L 360, 9.12.1992, lk 1).

⁽⁸⁾ EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1.

- (5) Käesolev direktiiv peaks käsitlema likvideerimismenetlusi, olenemata sellest, kas need põhinevad maksejõuetusel või mitte ja on vabatahtlikud või sunduslikud. Seda tuleks kohaldada kõikide võlausaldajaid puudutavate menetluste suhtes, mis on määratletud päritoluliikmesriikide õigusaktides kooskõlas artikliga 9 ja mis hõlmavad kindlustusseltsi varade realiseerimist ja tulude jaotamist. Käesoleva direktiivi rakendusala tuleks kaasata ka likvideerimismenetlused, mis ei põhine maksejõuetusel, kuid mille puhul on kindlustusnõuete väljamaksmiseks koostatud vastavalt artiklile 10 tähtsuse järjekord. Kindlustusseltsi töötajate töölepingutest ja töösuhetest tulenevate nõuete osas peaks olema võimalik nende üleminek riikliku palga tagatiskeemi alla; üleläänud taotlusi hüvitise saamiseks tuleks käsitleda vastavalt käesoleva direktiivi põhimõtetele päritoluliikmesriigi õiguses (*lex concursus*) määratletud tavale. Käesoleva direktiivi sätteid tuleks kohaldada eri likvideerimismenetluste suhtes nii, nagu see on asjakohane.
- (6) Saneerimismeetmete võtmine ei välista likvideerimismenetluse algatamist. Likvideerimismenetlust võib algatada nii saneerimismeetmete puudumisel kui pärast nende võtmist ja see võib lõppeda kompromissi tegemise või muude samalaadsete meetmetega, kaasa arvatud saneerimismeetmed.
- (7) Vastavalt olemasolevatele maksejõuetuse põhimõtetele peaks filiaali määratluse puhul arvestama sellega, et kindlustusselts on üks juriidiline isik. Päritoluliikmesriigi õiguses peaks olema kindlaks määratud, kuidas tuleks käsitleda kindlustusseltsi likvideerimisel varasid ja kohustusi, mis on isikute käes, kellel on alatine luba tegutseda kindlustusvahendajana.
- (8) Tuleks eristada saneerimismeetmete ja likvideerimismenetlustega seotud pädevaid asutusi ja kindlustusseltside järelevalveasutusi. Sõltuvalt liikmesriigi õigusest võivad pädevad asutused olla haldusasutused või kohtud. Käesoleva direktiivi eesmärk ei ole ühtlustada siseriiklikke õigusakte seoses pädevuse jagamisega nende asutuste vahel.
- (9) Käesoleva direktiivi eesmärk ei ole mitte ühtlustada siseriiklikke õigusakte, mis puudutavad saneerimismeetmeid ja likvideerimismenetlusi, vaid tagada liikmesriikide kindlustusseltside saneerimismeetmete ja likvideerimismenetluste vastastikune tunnustamine ning vajalik koostöö. Käesolevas direktiivis rakendatakse vastastikune tunnustamine ühtsuse, universaalsuse, kooskõlastamise, avalikkuse, võrdse kohtlemise ja kindlustusvõlausaldajate kaitse põhimõtete kaudu.
- (10) Volitused teha otsuseid kindlustusseltside likvideerimismenetluste kohta peaksid olema ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel (ühtsuse põhimõte). Menetlustel peavad olema tagajärjed kõikjal ühenduses ja kõik liikmesriigid peaksid neid tunnustama. Likvideerimismenetluses tuleks üldreeglina arvestada kõiki kindlustusseltsi varasid ja kohustusi (universaalsuse põhimõte).
- (11) Otsust kindlustusseltsi likvideerimise kohta, likvideerimismenetlust ja selle materiaal- ja menetlusõiguslikke tagajärgi asjaomastele isikutele ja õigussuhetele tuleks reguleerida siseriikliku õigusega, välja arvatud siis, kui käesolevas direktiivis on sätestatud teisiti. Seetõttu peaksid likvideerimismenetluse kõik algatamis-, läbiviimis- ja likvideerimistingimused olema üldiselt reguleeritud liikmesriigi õigusega. Direktiivi kohaldamise hõlbustamiseks peaks sellele olema lisatud mittetäielik nimekiri nendest aspektidest, mille suhtes tuleb eelkõige rakendada päritoluliikmesriigi õigust.
- (12) Päritoluliikmesriigi ja kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutusi tuleks likvideerimismenetluse algatamisest viivitamata teavitada (kooskõlastamise põhimõte).
- (13) On äärmiselt tähtis, et likvideerimismenetluses oleksid kaitstud kindlustatud, kindlustusvõtjad, soodustatud isikud ja mis tahes kahju kannatanud pooled, kellel on kindlustustegevusest tuleneva nõude alusel kindlustusseltsi vastu vahetu nõudeõigus. See kaitse ei peaks sisaldama nõudeid, mis ei tulene mitte kindlustuslepingutest ega kindlustustegevusest, vaid tsiviilvastutusest, mille on põhjustanud kindlustusvahendaja, pidades läbirääkimisi, mille puhul kooskõlas kindlustuslepingute või -tegevuse suhtes kohaldatava õigusega ei ole kindlustusvahendaja nende kindlustuslepingute või -tegevuste kohaselt ise vastutav. Selle eesmärgi saavutamiseks peaksid liikmesriigid tagama kindlustusvõlausaldajate võrdse kohtlemise. Liikmesriigid võivad valida, kas nad annavad kindlustusnõuetele täieliku üliluslikkuse mis tahes teiste nõuete suhtes seotud vara ulatuses või nad annavad kindlustusnõuetele erijärgu, millest eespool võivad olla kindlustusseltsi kogu varade ulatuses ainult

- palga-, maksu- ja asjaõiguslikud sotsiaalkindlustusmaks-
tega seotud nõuded. Kumbki käesolevas direktiivis sätesta-
tud meetodist ei takista liikmesriigil luua kindlustusnõuete
eri kategooriatele järkusid.
- (14) Käesolev direktiiv peaks tagama liikmesriigi õigusaktidega
kaitstud kindlustusvõlausaldajate õiguste ja teiste eelisõi-
gustega võlausaldajate kohase tasakaalu ja mitte ühtlus-
tama liikmesriikides olemasolevaid eelisõigustega võlausal-
dajate eri süsteeme.
- (15) Kahte võimalikku kindlustusnõuete käsitlemismeetodit
loetakse olemuslikult samaväärseks. Esimese meetodiga
tagatakse seotud vara suunamine kindlustusnõuete katteks,
teise meetodiga tagatakse kindlustusnõuetele asukoht
võlausaldajate järkudes ning see ei ole suunatud mitte
ainult seotud varale, vaid kindlustusseltsi kogu varale.
- (16) Liikmesriigid, kes kindlustusvõlausaldajate kaitseks soovi-
vad kasutada meetodit, mis annab kindlustusnõuetele täie-
liku ülimese seotud vara ulatuses, peaksid nõudma oma
kindlustusseltsidelt, et need looksid nende varade eriregist-
ri ja uuendaksid seda pidevalt. Kõnealune register on
nõuete rahuldamiseks suunatavate varade kindlaksmäära-
misel kasulik vahend.
- (17) Kindlustusnõuete käsitlemismeetodite võrdväärsuse suu-
rendamiseks peaks käesolev direktiiv kohustama artikli 10
lõike 1 punktis b sätestatud meetodit kohaldavaid liikmes-
riike, et need nõuaksid alati ja olenemata võimalikust likvi-
deerimisest igalt kindlustusseltsilt, et need kataksid nõuded,
mis vastavalt sellele meetodile võivad olla kindlustusnõue-
test ülimeslikud ja mis on registreeritud kindlustusseltsi
arvetes, varaga, millega kehtivate kindlustusdirektiivide
kohaselt lubatakse kindlustustehnilisi eraldisi katta.
- (18) Päritoluliikmesriik peaks suutma sätestada, et juhul, kui
kindlustusvõlausaldajate õigused on üle läinud pärit-
oluliikmesriigi moodustatud tagatisskeemile, ei saaks
nende skeemide esitatud nõuete suhtes kohaldada kindlus-
tusnõuete käsitlemist käesoleva direktiivi alusel.
- (19) Likvideerimismenetluse algatamisega peaks kaasnema
kindlustusseltsile antud tegevusloa kehtetuks tunnistami-
ne, kui seda ei ole varem tehtud.
- (20) Otsus likvideerimismenetluse algatamise kohta, millel võib
olla vastavalt universaalsuse põhimõttele mõju kogu
ühenduses, peaks olema ühenduses kohaselt avalikustatud.
Huvitatud poolte kaitsmiseks tuleb otsus avaldada vasta-
valt päritoluliikmesriigi korrale ja *Euroopa Ühenduste Teata-
jas* ning mis tahes muul viisil, mille liikmesriikide järelevalve-
asutused on oma liikmesriigi territooriumil ette näinud.
Lisaks otsuse avaldamisele tuleb ühenduses asuvaid teada-
olevaid võlausaldajaid individuaalselt otsusest teavitada
ning see teave peaks sisaldama vähemalt käesolevas direk-
tiivis ettenähtud punkte. Likvideerijad peaksid võlausalda-
jaid pidevalt teavitama ka likvideerimismenetluse kulust.
- (21) Võlausaldajatel peaks likvideerimismenetluse käigus olema
õigus esitada nõudeid või kirjalikke selgitusi nõuete kohta.
Muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis asuvate võla-
usaldajate nõudeid tuleks käsitleda samamoodi kui pärit-
oluliikmesriigi samaväärseid nõudeid, diskrimineerimata
kodakondsuse või elukoha alusel (võrdse kohtlemise põhi-
mõte).
- (22) Liikmesriigi pädeva asutuse võetud saneerimismeetmete
suhtes tuleks kohaldada põhimõtteid, mis on *mutatis
mutandis* võrdväärsed likvideerimismenetluse põhimõtete-
ga. Saneerimismeetmete avaldamine peaks piirduma juh-
tudega, mille korral päritoluliikmesriigis võib kaebuse esi-
tada pool, kes ei ole kindlustusselts. Kui
saneerimismeetmed mõjutavad ainult kindlustusseltsi akt-
sionäride, liikmete või töötajate kui selliste huve, peaksid
pädevad asutused kindlaks määrama, kuidas mõjutatud
osapooli tuleks vastavalt asjakohaste õigusaktidega teavi-
tada.
- (23) Käesolevas direktiivis sätestatakse kindlustusseltside saneer-
imismeetmete ja likvideerimismenetluse suhtes kohalda-
tava õiguse kindlaksmääramiseks kooskõlastatud eeskirjad.
Käesoleva direktiivi eesmärk ei ole kehtestada rahvusvahe-
lise eraõiguse norme, millega määratakse kindlaks lepingu-
liste ja muude õigussuhete suhtes kohaldatav õigus. Eel-
kõige ei ole selle direktiivi eesmärk reguleerida eeskirju,
mida kohaldatakse lepingu olemasolu, poolte õiguste ja
kohustuste ning võlgade hindamise korral.
- (24) Käesoleva direktiivi üldreeglil, mille kohaselt saneerimis-
meetmeid ja likvideerimismenetlusi reguleeritakse pärit-
oluliikmesriigi õigusega, peaks olema terve hulk erandeid,
kaitsmaks õiguspäraseid ootusi ja teatavate tehingute kind-
lust liikmesriigis, mis ei ole päritoluliikmesriik. Ootused
peaksid olema seotud saneerimismeetmete või likvideeri-

mismenetluste mõjudega teatavatele lepingutele ja õigus-tele, kolmandate isikute asjaõigusele, omandireservatsioonile, tasaarvestusele, reguleeritud turgudele, kahjustavatele tegudele, kolmanda poole ostjatele ja käimasolevatele kohtumenetlustele.

- (25) Ootused, mis on seotud artiklis 19 sätestatud saneerimis-meetmete või likvideerimismenetluste mõjudega teatavatele lepingutele ja õigustele, peaksid piirduma seal kindlaksmääratud mõjudega ning need ei tohiks hõlmata muid saneerimis-meetmete ja likvideerimismenetlustega seotud valdkondi, nagu selliste lepingute ja õigustega seotud nõuete esitamine, tõendamine, vastuvõtmine ja järjestamine, mida peaksid reguleerima päritoluliikmesriigi õigusaktid.
- (26) Erandina päritoluliikmesriigi õiguse kohaldamisest peaks saneerimis-meetmete või likvideerimismenetluste mõjusid käimasolevale kohtumenetlusele reguleerima nende liikmesriikide õigusega, kus kohtumenetlust peetakse seoses kindlustusseltsilt võõrandatud varade või õigustega. Nende meetmete ja menetluste mõju kohtumenetlustest tulenevatele üksikutele täitemeetmetele tuleks käesoleva direktiivi mõttest tulenevalt reguleerida päritoluliikmesriigi õigusaktidega.
- (27) Kõigi isikute suhtes, kes peavad andma või saama teavet seoses käesolevas direktiivis sätestatud edastamiskorruga, tuleks kohaldada ametisaladuse hoidmise nõuet, nagu see on sätestatud direktiivi 92/49/EMÜ artiklis 16 ja direktiivi 92/96/EMÜ artiklis 15, välja arvatud kohtuvõimud, kelle suhtes kohaldatakse spetsiifilisi siseriiklikke õigusakte.
- (28) Ainult selleks, et kohaldada käesoleva direktiivi sätteid seoses saneerimis-meetmete ja likvideerimismenetlustega ühenduses asuva kindlustusseltsi filiaali suhtes, mille peakontor asub kolmandas riigis, määratletakse päritoluliikmesriik liikmesriigina, kus asub filiaal, ja järelevalveasutusi ning pädevaid asutusi selle liikmesriigi asutustena.
- (29) Kui kindlustusseltsil, mille peakontor ei asu ühenduses, on filiaalid mitmes liikmesriigis, käsitletakse käesoleva direktiivi kohaldamisel iga filiaali eraldi. Sellisel juhul püüavad pädevad asutused, järelevalveasutused, haldurid ja likvideerijad oma tegevust kooskõlastada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kindlustusseltside saneerimis-meetmete ja likvideerimismenetluste suhtes.
2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka artiklis 30 sätestatud ulatuses ühenduse territooriumil asuvate kindlustusseltside filiaalide, mille peakontor on väljaspool ühendust, saneerimis-meetmete ja likvideerimismenetluste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *kindlustusselts* – ettevõtja, kes on saanud ametliku tegevusloa vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6 või direktiivi 79/267/EMÜ artiklile 6;
- b) *filiaal* – muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi territooriumil asuv kindlustusseltsi mis tahes alaline kohalolek kindlustustegevusega tegelemiseks;
- c) *saneerimis-meetmed* – meetmed, mis hõlmavad haldus- või kohtuorganite sekkumist kindlustusseltsi finantsolukorra säilitamiseks või taastamiseks ja mis mõjutavad muude poolte kui kindlustusseltsi olemasolevaid õigusi, kaasa arvatud ja mitte ainult meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine;
- d) *likvideerimismenetlus* – kõiki võlausaldajaid puudutav menetlus, mis hõlmab kindlustusseltsi varade realiseerimist ja tulude jaotamist võlausaldajate, aktsionäride või liikmete vahel, nagu see on asjakohane, ning kindlasti kaasneb sellega liikmesriigi haldus- või kohtuorganite sekkumine, kaasa arvatud juhud, kui kõiki võlausaldajaid puudutav menetlus lõpetatakse kompromissi tegemise või muude samalaadsete meetmetega, olenemata sellest, kas menetlus põhineb maksejõuetusel või mitte ja on vabatahtlik või kohustuslik;

- e) *päritoluliikmesriik* – liikmesriik, kus kindlustusselts on saanud ametliku tegevusloa vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6 või direktiivi 79/267/EMÜ artiklile 6;
- f) *vastuvõttev liikmesriik* – muu liikmesriik kui päritoluliikmesriik, kus asub kindlustusseltsi filiaal;
- g) *pädevad asutused* – liikmesriikide haldus- või kohtuorganid, mis on pädevad seoses saneerimismeetmete ja likvideerimismenetlustega;
- h) *järelevalveasutused* – pädevad asutused direktiivi 92/49/EMÜ artikli 1 lõikes k ja direktiivi 92/96/EMÜ artikli 1 lõikes 1 määratletud tähenduses;
- i) *haldur* – saneerimismeetmete haldamiseks pädevate asutuste määratud mis tahes isik või asutus;
- j) *likvideerija* – likvideerimismenetluste haldamiseks pädevate asutuste või kindlustusseltsi juhtivate organite määratud mis tahes isik või asutus;
- k) *kindlustusnõuded* – mis tahes summa, mille osas kindlustatutel, kindlustusvõtjatel, soodustatud isikutel ja mis tahes kahjustatud pooltel on kindlustuslepingust või direktiivi 79/267/EMÜ artikli 1 lõigetes 2 ja 3 sätestatud otsekindlustustegevusest tulenev vahetu nõudeõigus kindlustusseltsi vastu, kaasa arvatud eespool nimetatud isikute jaoks eraldatud summad, kui kõik koostisosad ei ole veel teada. Kindlustusnõueteks loetakse ka ettemakstud kindlustusmaksmeid, mida kindlustusselts ei ole tagasi maksnud sõlmimata jäänud või tühistatud kindlustuslepingute ja tegevuste korral, mis on vastavuses nende lepingute ja tegevuste suhtes enne likvideerimismenetluse alustamist kohaldatud õigusnormidega.

II JAOTIS

SANEERIMISMEETMED

Artikkel 3

Reguleerimisala

Käesolevat jaotist kohaldatakse artikli 2 lõikes c osutatud saneerimismeetmete suhtes.

Artikkel 4

Saneerimismeetmete võtmisel kohaldatav õigus

1. Ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on õigus teha otsus kindlustusseltsi ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide saneerimismeetmete kohta. Saneerimismeetmete võtmine ei välista likvideerimismenetluse algatamist päritoluliikmesriigi poolt.
2. Saneerimismeetmeid reguleerivad päritoluliikmesriigi õigusnormid ning menetlused, kui artiklites 19–26 ei ole sätestatud teisiti.
3. Saneerimismeetmed kehtivad ühenduse kõigis osades vastavalt päritoluliikmesriigi õigusaktidele ja ilma lisaformaalsusteta, sealhulgas ka kolmandate poolte suhtes teistes liikmesriikides, isegi kui teiste liikmesriikide õigusaktides ei ole sellised saneerimismeetmed sätestatud või kui nende rakendamine on seotud tingimustega, mis ei ole täidetud.
4. Saneerimismeetmed kehtivad ühenduse kõigis osades, kui need on jõustunud liikmesriigis, kes need võttis.

Artikkel 5

Järelevalveasutuste teavitamine

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad viivitamata oma otsusest mis tahes saneerimismeetme kohta päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele, võimaluse korral teevad nad seda enne meetme võtmist ja kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast meetme võtmist. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad viivitamata kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutustele oma otsusest võtta saneerimismeetmeid ja nende meetmete võimalikest praktilistest mõjudest.

Artikkel 6

Avaldamine

1. Kui päritoluliikmesriigis on võimalik saneerimismeetme kohta esitada kaebus, avaldab päritoluliikmesriigi pädev asutus, haldur või päritoluliikmesriigis selleks volitusi omav mis tahes isik oma otsuse saneerimismeetme kohta vastavalt päritoluliikmesriigis sätestatud avaldamiskorrale ning lisaks sellele avaldab ta esimesel võimalusel väljavõtte saneerimismeetme võtvast dokumendist

Euroopa Ühenduste Teatajas. Kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutused, kes on saanud artikli 5 alusel teate saneerimismeetme otsuse kohta, võivad tagada otsuse avaldamise oma territooriumil viisil, mida nad loevad kohaseks.

2. Lõikes 1 sätestatud avalduses on osutatud ka päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, artikli 4 lõikes 2 sätestatud kohaldatavale õigusele ja haldurile, kui see on määratud. Seda tehakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus teave avaldatakse.

3. Saneerimismeetmeid kohaldatakse, vaatamata lõigetes 1 ja 2 kehtestatud avaldamissätetele, ja need on võlausaldajate suhtes täielikult kehtivad, kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt või selle riigi õiguses ei ole sätestatud teisiti.

4. Kui saneerimismeetmed mõjutavad ainult kindlustusseltsi aktsionäride, liikmete või töötajate vastavast seisundist tulenevaid huve, ei kohaldata seda artiklit, kui saneerimismeetmete suhtes kohaldatavas õiguses ei ole sätestatud teisiti. Pädevad asutused määravad kindlaks viisi, kuidas teavitada saneerimismeetmete poolt mõjutatud huvitatud pooli kooskõlas asjakohaste õigusaktidega.

Artikkel 7

Teadaolevate võlausaldajate teavitamine ja nõuete esitamise õigus

1. Kui päritoluliikmesriigi õigusaktides nõutakse nõuete tunnustamiseks nende esitamist või neis on sätestatud saneerimismeetme kohta kohustuslik teabe esitamine võlausaldajatele, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on selles riigis, teavitavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused või haldur vastavalt artiklis 15 ja artikli 17 lõikes 1 sätestatud korras ka teadaolevaid võlausaldajaid, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

2. Kui päritoluliikmesriigi õigusaktides on sätestatud, et võlausaldajatel, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on selles riigis, on õigus esitada nõudeid või märkusi seoses nende nõuetega, on artiklis 16 ja artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras ka nendel võlausaldajatel, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis, samasugune õigus esitada nõudeid või selgitusi nõuete kohta.

III JAOTIS

LIKVIDEERIMISMENETLUSED

Artikkel 8

Likvideerimismenetluse algatamine ja järelevalveasutuste teavitamine

1. Kindlustusseltsi ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide likvideerimismenetluse algatamise kohta on õigus teha otsus ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel. Selle otsuse võib teha saneerimismeetmete puudumisel või pärast nende võtmist.

2. Päritoluliikmesriigi õigusaktide kohaselt võetud otsust kindlustusseltsi ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide likvideerimismenetluse algatamise kohta tunnustatakse lisaformaalsusteta kõigi teiste liikmesriikide territooriumil ning see hakkab kehtima kohe pärast otsuse jõustumist liikmesriigis, kus menetlust algatakse.

3. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele teatatakse viivitamata likvideerimismenetluse algatamise otsusest, võimaluse korral enne menetluse algatamist ja kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast algatamist. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad oma otsusest algatada likvideerimismenetlust ja selle võimalikest praktilistest mõjudest viivitamata kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutustele.

Artikkel 9

Kohaldatav õigus

1. Kindlustusseltsi likvideerimismenetluse algatamisotsuseid, likvideerimismenetlusi ja nende mõjusid reguleeritakse päritoluliikmesriigi õigusnormidega, kui artiklites 19–26 ei ole sätestatud teisiti.

2. Eelkõige määratakse päritoluliikmesriigi õigusega kindlaks:

a) millised varad moodustavad koguvara, ja nende varade käsitlemine, mida kindlustusselts on omandanud või mis on tema valdusse läinud pärast likvideerimismenetluse algatamist;

b) kindlustusseltsi ja likvideerija vastavad volitused;

c) tasaarvestuse tingimused;

- d) likvideerimismenetluse mõju kindlustusseltsi olemasolevatele lepingutele;
- e) likvideerimismenetluse mõju üksikvõlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud artiklis 26 sätestatud käimasolevad kohtumenetlused;
- f) nõuded, mida esitatakse kindlustusseltsi varadele, ja pärast likvideerimismenetluse algatamist tekkivate nõuete käsitlemine;
- g) nõuete esitamise, tõendamise ja vastuvõtmise eeskirjad;
- h) varade realiseerimisest saadud tulu jaotamise ja nõuete järjestamiseeskirjad ning võlausaldajate õigused, kelle nõuded on asjaõiguse või tasaarvestuse alusel pärast likvideerimismenetluse algatamist osaliselt rahuldatud;
- i) eelkõige kompromissi teel likvideerimismenetluse lõpetamise tingimused ja selle mõju;
- j) võlausaldajate õigused pärast likvideerimismenetluse lõpetamist;
- k) kes kannab likvideerimismenetluse käigus tekkinud kulud ja kulutused;
- l) kõiki võlausaldajaid kahjustavate õigustoimingute tühisuse tunnustamise eeskirjad.

Artikkel 10

Kindlustusnõuete käsitlemine

1. Liikmesriigid tagavad kindlustusnõuete ülimuslikkuse kindlustusseltsile esitatavate muude nõuete suhtes vastavalt ühele või mõlemale järgmistest meetoditest:
 - a) kindlustusnõuded seotud vara osas on ülimuslikud kindlustusseltsile esitatavate mis tahes muude nõuete suhtes;
 - b) kindlustusnõuded kindlustusseltsi kogu vara osas on ülimuslikud kindlustusseltsile esitatavate mis tahes muude nõuete suhtes, välja arvatud üksnes:
 - i) töölepingutest ja töösuhetest tulenevad töötajate nõuded,
 - ii) riigiasutuste maksunõuded,
 - iii) sotsiaalkindlustussüsteemide nõuded,
 - iv) nõuded varale asjaõiguse alusel.

2. Olenemata lõikest 1, võivad liikmesriigid sätestada likvideerimismenetlusest tulenevate kõigi või osa kulutuste, nagu need on määratletud nende siseriiklikes õigusaktides, ülimuslikkuse kindlustusnõuete suhtes.

3. Liikmesriigid, kes on valinud lõike 1 punktis a sätestatud meetodi, nõuavad oma kindlustusseltsidelt eriregistri loomist ja uuendamist kooskõlas lisa sätetega.

Artikkel 11

Nõuete üleminek tagatisskeemile

Päritoluliikmesriik võib sätestada, et juhul kui kindlustusvõlausaldajate õigused on üle läinud selles liikmesriigi moodustatud tagatisskeemile, ei saa skeemi esitatud nõuete rahuldamisel kasutada artikli 10 lõike 1 sätteid.

Artikkel 12

Eelisnõuete kattevarad

Erandina direktiivi 73/239/EMÜ artiklist 18 ja direktiivi 79/267/EMÜ artiklist 21 nõuavad liikmesriigid, kes kohaldavad käesoleva direktiivi artikli 10 lõike 1 punktis b sätestatud meetodit, alati ja sõltumatult võimalikust likvideerimisest igalt kindlustusseltsilt nende nõuete, mis vastavalt sellele meetodile võivad olla artikli 10 lõike 1 punkti b alusel kindlustusnõuetest ülimuslikud ja mis on registreeritud kindlustusseltsi arvetes, katmist direktiivi 92/49/EMÜ artiklis 21 ja direktiivi 92/96/EMÜ artiklis 21 osutatud varaga.

Artikkel 13

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Kui on otsustatud algatada kindlustusseltsi likvideerimismenetlus ja kui tegevusloa ei ole varem kehtetuks tunnistatud, tunnistatakse kehtetuks kindlustusseltsi tegevusloa direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 22 ja direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 26 sätestatud korras, välja arvatud vajalikus ulatuses lõike 2 kohaldamisel.

2. Lõike 1 alusel likvideerimismenetluse algatamisega ei ole välis- tatud, et likvideerija või mis tahes teine pädevate asutuste volitatud isik tegeleb kindlustusseltsi mõne tegevusega selles ulatuses,

mis on seoses likvideerimisega vajalik või kohane. Liikmesriigid võivad need tegevused ette näha päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse nõusolekul ja järelevalve all.

Artikkel 14

Avaldamine

1. Pädev asutus, likvideerija või sel eesmärgil pädeva asutuse määratud mis tahes isik avaldab otsuse likvideerimismenetluse algatamise kohta vastavalt päritoluliikmesriigis sätestatud avaldamiskorrale ja avaldab lõpetamisotsusest väljavõtte *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutused, kes on saanud artikli 8 lõike 3 alusel teate likvideerimismenetluse algatamisotsuse kohta, võivad tagada otsuse avaldamise oma territooriumil viisil, mida nad loevad kohaseks.

2. Lõikes 1 sätestatud likvideerimismenetluse algatamisotsuse avalduses on osutatud ka päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, kohaldatavale õigusele ja määratud likvideerijale. See on selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus teave avaldatakse.

Artikkel 15

Teadaolevate võlausaldajate teavitamine

1. Kui likvideerimismenetlust on algatatud, saadab päritoluliikmesriigi pädev asutus, likvideerija või sel eesmärgil pädevate asutuste määratud mis tahes isik viivitamata eraldi kirjaliku teatise igale teadaolevale võlausaldajale, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

2. Lõikes 1 osutatud teatises peavad eelkõige olema tähtsajad, nende tähtaegade osas sätestatud sanktsioonid, organ või asutus, kes on volitatud võtma vastu esitatavaid nõudeid või selgitusi nõuete kohta, ja muud võetud meetmed. Teatises peab olema märgitud ka see, kas võlausaldajad, kellel on eelisnõuded või kelle nõuded on kaitstud asjaõigusega, peavad esitama need nõuded. Kindlustusnõuete puhul tuleb teatises ära näidata likvideerimismenetluse üldmõjud kindlustuslepingutele, eelkõige see, millisel kuupäeval kindlustuslepingud või -tegevused lõppevad, ning kindlustatute lepingust või tegevusest tulenevad õigused ja kohustused.

Artikkel 16

Nõuete esitamise õigus

1. Igal võlausaldajal, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, sealhulgas ka liikmesriikide riigiasutustel, on õigus esitada nõudeid või kirjalikke selgitusi nõuete kohta.

2. Kõigi võlausaldajate nõudeid, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, sealhulgas eespool nimetatud asutusi, koheldakse võrdselt ja neile antakse sama järk kui samaväärse olemusega nõuetele, mille võivad esitada võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on päritoluliikmesriigis.

3. Välja arvatud juhtudel, kui päritoluliikmesriigi õigusega on lubatud teisiti, saadab võlausaldaja olemasolu korral tõendavate dokumentide koopiad ja näitab ära nõude olemuse, selle tekkimise kuupäeva ja suuruse, kas ta nõue tuleb väidetavalt rahuldada eelisjärjekorras, on see tagatud asjaõigusega või omandireservatsiooniga ja millised varad on tema tagatisega kaetud. Artikliga 10 kindlustusnõuetele antavat ülimuslikkust ei ole vaja ära märkida.

Artikkel 17

Keeled ja vormid

1. Artiklis 15 osutatud teatise esitav teave on päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest. Selleks kasutatakse Euroopa Liidu kõigis ametlikes keeltes vormi, mille pealkiri on "Kutse nõude esitamiseks ja tähtaeg" või kui päritoluliikmesriigis õiguses on sätestatud nõueteiga seotud märkuste esitamine, siis "Kutse selgituste esitamiseks nõude kohta ja tähtaeg".

Kui kindlustusnõuet omab teadaolev võlausaldaja, esitatakse artiklis 15 osutatud teatise teave selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus on võlausaldaja alaline elu- või asukoht või peakontor.

2. Iga võlausaldaja, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, võib esitada oma nõude või selgitused nõude kohta selle teise liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest. Sel juhul on päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest esitatud nõudel või märkustel nõude kohta vastav pealkiri "Nõude esitamine" või "Selgituste esitamine nõude kohta".

Artikkel 18

Võlausaldajate korrapärase teavitamine

1. Likvideerijad teavitavad võlausaldajaid korrapäraselt ja kohasel viisil, eelkõige likvideerimismenetluse kulust.
2. Liikmesriikide järelevalveasutused võivad nõuda päritoluliikmesriigi järelevalveasutustelt teavet likvideerimismenetluse kulu kohta.

IV JAOTIS

SANEERIMISMEETMETE JA LIKVIDEERIMISMENETLUSTE ÜHISÄTTED

Artikkel 19

Mõjud teatavatele lepingutele ja õigustele

Erandina artiklitest 4 ja 9 reguleeritakse saneerimismetmete või likvideerimismenetluste algatamise mõju allpool määratletud lepingutele ja õigustele järgmiste eeskirjadega:

- a) töölepinguid ja töösuhteid reguleeritakse ainult liikmesriigi töölepingute ja töösuhete suhtes kohaldatava õigusega;
- b) lepingut, mis annab õiguse kinnisasja kasutamiseks või omandamiseks, reguleeritakse ainult selle liikmesriigi õigusega, kelle territooriumil kinnisasi asub;
- c) kindlustusseltsi õigusi seoses kinnisasja, laeva või õhusõidukiga, mis kuulub registreerimisele avalikus registris, reguleeritakse selle liikmesriigi õigusega, kes vastutab registri pidamise eest.

Artikkel 20

Kolmandate isikute asjaõigused

1. Saneerimismetmete või likvideerimismenetluste algatamine ei mõjuta võlausaldajate või kolmandate isikute asjaõigusi, mis on seotud nende meetmete või menetluste algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil asuva ja kindlustusseltsile kuuluva materiaalse või immateriaalse põhivaraga, vallas- või kinnisasjaga, seda

nii konkreetsete varade kui aeg-ajalt muutuva määratlemata varaga tema kogumis.

2. Lõikes 1 osutatud õigused on eelkõige:

- a) õigus varasid käsutada või neid käsutada lasta ning saada osa nendelt varadelt teenitud tuludest, eelkõige kinnipidamisõiguse või hüpoteegi teel;
- b) ainuõigus nõude rahuldamiseks, eelkõige siis, kui nõue on pandiga tagatud või tagatisena loovutatud;
- c) õigus nõuda varad välja ja/või nõuda nende tagastamist sellelt, kes on võtnud need enda valdusse või ei kasuta neid selleks õigusi omava poole soovidele vastavalt;
- d) asjaõigusest tulenev õigus saada varadelt kasu.

3. Avalikku registrisse kantud ja kolmandate isikute suhtes täitmisele pööratavat õigust, mille alusel võib saada lõike 1 tähenduses asjaõiguse, loetakse asjaõiguseks.

4. Lõikega 1 ei välistata artikli 9 lõike 2 punktis 1 osutatud õigustoimingute tühisuse tunnustamist.

Artikkel 21

Omandireservatsioon

1. Saneerimismetmete või likvideerimismenetluste algatamine kindlustusseltsi suhtes, kes ostab vara, ei mõjuta müüja omandireservatsioonil põhinevaid õigusi, kui nende meetmete või menetluste algatamise ajal asub vara muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus need meetmed või menetlused algatati.

2. Saneerimismetmete või likvideerimismenetluste algatamine kindlustusseltsi suhtes, kes müüb vara, ei anna pärast vara üleandmist põhjust müügi tühistamiseks või lõpetamiseks ning ei takista ostjal omandireservatsiooni saamast, kui nende meetmete või menetluste algatamise ajal asub müüdud vara muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus neid meetmeid või menetlusi algatati.

3. Lõigetega 1 ja 2 ei välistata artikli 9 lõike 2 punktis 1 osutatud õigustoimingute tühisuse tunnustamist.

*Artikkel 22***Tasaarvestus**

1. Saneerimismeetmete või likvideerimismenetluste algatamine ei mõjuta võlausaldajate õigust nõuda nende nõuete ja kindlustusseltsi nõuete tasaarvestust, kui selline tasaarvestus on lubatud kindlustusseltsi nõude suhtes kohaldatava õigusega.

2. Lõikega 1 ei välistata artikli 9 lõike 2 punktis 1 osutatud õigus-toimingute tühisuse tunnustamist.

a) kinnisasja,

b) avalikus registris registreeritava laeva või õhusõidukit või

c) vabalt kaubeldavaid või muid väärtpabereid, mille olemasolu või üleminek eeldab seadusega sätestatud sissekannet registrisse või kontole või mis asuvad liikmesriigi õigusega reguleeritud keskodepositooriumis,

reguleeritakse selle tehingu kehtivust selle liikmesriigi õigusega, kelle territooriumil kinnisasi asub või kes vastutab registri, konto või depositeoriumi eest.

*Artikkel 23***Reguleeritud turud**

1. Olenemata artiklist 20, reguleeritakse saneerimismeetmete või likvideerimismenetluste algatamise mõju reguleeritud turu osapoolte õigustele ja kohustustele ainult selle turu suhtes kohaldatava õigusega.

2. Lõikega 1 ei välistata artikli 9 lõike 2 punktis 1 osutatud õigus-toimingute tühisuse tunnustamist, et tühistada selle turu suhtes kohaldatava õiguse alusel tehtavaid makseid või tehinguid.

*Artikkel 26***Käimasolevad kohtumenetlused**

Saneerimismeetmete või likvideerimismenetluste mõju kindlustusseltsilt võõrandatud varasid või õigusi käsitlevale käimasolevale kohtumenetlusele reguleeritakse ainult selle liikmesriigi õigusega, kelle territooriumil kohtumenetlust peetakse.

*Artikkel 27***Haldurid ja likvideerijad**

1. Halduri või likvideerija määramist tõendab teda ametisse määraava originaalotsuse tõestatud koopia või mis tahes muu tõend, mille on välja andnud päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

Nõuda võib selle tõlget selle liikmesriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest, mille territooriumil haldur või likvideerija soovib tegutseda. Legaliseerimine ja muud sellised formaalsused ei ole nõutavad.

2. Halduritel ja likvideerijatel on õigus teostada kõigi liikmesriikide territooriumil neid volitusi, mis neil on päritoluliikmesriigi territooriumil. Saneerimismeetmete või likvideerimismenetluse käigus võib vastavalt päritoluliikmesriigi õigusaktidele määrata halduritele ja likvideerijatele abisid ja esindajaid, kui see on kohane, seda eelkõige vastuvõtva liikmesriikides, ja konkreetselt selleks, et aidata vastuvõtva liikmesriigi võlausaldajatel üle saada kõigist raskustest.

3. Teostades oma volitusi vastavalt päritoluliikmesriigi õigusaktidele, täidab haldur või likvideerija nende liikmesriikide seadusi, kelle territooriumil nad soovivad meetmeid võtta, eelkõige seoses varade realiseerimiskorraga ja töötajate teavitamisega. Nende

*Artikkel 24***Kahjustavad õigusaktid**

Artikli 9 lõike 2 punkti 1 ei kohaldata, kui isik, kes on saanud kasu kõiki võlausaldajaid kahjustavast õigusaktist, tõendab, et:

a) kõnealuse õigusakti suhtes kohaldatakse muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi õigust, ja

b) selle õiguse alusel ei ole antud juhul võimalik seoses nimetatud õigusaktiga nõudeid esitada.

*Artikkel 25***Kolmandate isikute kaitse**

Kui kindlustusselts sõlmib pärast saneerimismeetme võtmist või likvideerimismenetluse algatamist võõrandamistehingu, mis käsitleb

volituste hulka ei kuulu sunnimeetmete võtmine ega õigus lahendada juriidilisi vaidlusi või eriarvamusi.

Artikkel 28

Registreerimine avalikus registris

1. Haldur, likvideerija või päritoluliikmesriigis volitusi omav mis tahes muu asutus või isik võib nõuda, et saneerimismeede või otsus likvideerimismenetluse algatamise kohta registreeritaks kinnitusraamatus, äriregistris ja mis tahes muudes avalikes registrites, mida peetakse teistes liikmesriikides.

Kui liikmesriik näeb ette kohustusliku registreerimise, võtab lõigus 1 osutatud asutus või isik registreerimise tagamiseks kõik vajalikud meetmed.

2. Registreerimiskulusid loetakse menetlusega seotud kuludeks.

Artikkel 29

Ametisaladus

Kõik isikud, kes peavad andma või saama teavet seoses artiklites 5, 8 ja 30 sätestatud edastamiskorraga, peavad täitma ametisaladuse hoidmise nõuet, nagu see on sätestatud direktiivi 92/49/EMÜ artiklis 16 ja direktiivi 92/96/EMÜ artiklis 15, välja arvatud kohtuvõimud, kelle suhtes kohaldatakse olemasolevaid siseriiklikke õigusakte.

Artikkel 30

Kolmandate riikide kindlustusseltside filiaalid

1. Olenemata artikli 2 punktides e, f ja g sätestatud mõistetest ning käesoleva direktiivi sätete kohaldamiseks saneerimismeetmete ja likvideerimismenetluste suhtes, mis on seotud liikmesriigis asuva kindlustusseltsi filiaaliga, mille peakontor asub väljaspool ühendust, tähendab:

- a) "päritoluliikmesriik" liikmesriiki, kus on antud filiaalile tegevusluba vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 23 või direktiivi 79/267/EMÜ artiklile 27, ja
- b) "järelevalveasutused" ja "pädevad asutused" vastavaid asutusi liikmesriigis, kus on antud filiaalile tegevusluba.

2. Kui kindlustusseltsil, kelle peakontor ei asu ühenduses, on filiaalid mitmes liikmesriigis, käsitletakse käesoleva direktiivi

kohaldamisega seoses iga filiaali eraldi. Nende liikmesriikide pädevad asutused ja järelevalveasutused püüavad oma tegevusi kordineerida. Samuti püüavad oma tegevusi kordineerida kõik haldurid ja likvideerijad.

Artikkel 31

Direktiivi rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi sätete täitmiseks vajalikud õigusnormid enne 20. aprilli 2003. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vastuvõetud siseriiklikke sätteid kohaldatakse ainult nende saneerimismeetmete või likvideerimismenetluste suhtes, mis on võetud või mida on algatatud pärast lõikes 1 osutatud kuupäeva. Saneerimismeetmeid või likvideerimismenetlusi, mis on võetud või mida on algatatud enne seda kuupäeva, reguleeritakse õigusaktidega, mis olid nende suhtes kohaldatavad võtmise või algatamise ajal.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 32

Jõustumine

Direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 33

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 19. märts 2001

Euroopa Parlamendi nimel

president

N. FONTAINE

Nõukogu nimel

eesistuja

A. LINDH

LISA

ARTIKLI 10 LÕIKES 3 OSUTATUD ERIREGISTER

1. Iga kindlustusselts peab pidama oma peakontoris päritoluliikmesriigi eeskirjade kohaselt arvatud ja investeeritud seotud varade registrit.
 2. Kui kindlustusselts tegeleb nii kahju- kui elukindlustusega, peab ta pidama oma peakontoris eraldi registreid mõlema kindlustusliigi tarvis. Kuid kui liikmesriik lubab kindlustusseltsil katta elukindlustusriskid ja direktiivi 73/239/EMÜ A lisa punktides 1 ja 2 loetletud riskid, võib ta sätestada, et kindlustusseltsid peavad pidama kõigi oma tegevuste ühtset registrit.
 3. Registreisse kantud varade koguväärtus, mis on hinnatud vastavalt päritoluliikmesriigis kohaldatavatele eeskirjadele, ei tohi kunagi olla väiksem kindlustustehniliste eraldiste väärtusest.
 4. Kui registreisse kantud vara suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda poole asjaõigust, mille tulemusel osa vara väärtusest ei ole kohustuste katmiseks kasutatav, kantakse see fakt registreisse ja mittekasutatav väärtus ei sisaldu punktis 3 osutatud koguväärtuses.
 5. Kui seotud varade suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku asjaõigust, täitmata punkti 4 tingimusi, või kui selle vara suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku omandireservatsiooni või kui võlausaldajal on õigus nõuda oma nõude ja kindlustusseltsi nõude tasaarvestust, määratakse seoses artikli 10 lõike 1 punktis a sätestatud meetodiga kindlustusseltsi likvideerimismenetluse korral selle vara käsitlemine päritoluliikmesriigi õigusega, välja arvatud siis, kui vara suhtes kohaldatakse artikleid 20, 21 või 22.
 6. Likvideerimismenetluse algatamise ajal vastavalt punktidele 1–5 registreisse kantud varade koostist ei tohi pärast algatamist muuta ning pädeva asutuse loata tohib registrites parandada üksnes tehnilisi vigu.
 7. Olenemata punktist 6, peab likvideerija lisama nimetatud varadele nendelt saadava tulu ja saadud kindlustusmaksete puhaskväärtuse, mida on saadud seoses kõnealuse tegevusliigiga likvideerimismenetluse algatamise ja kindlustusnõuete väljamaksmise või kindlustusportfelli ülemineku vahelisel ajal.
 8. Kui varade realiseerimisel saadakse varade registritesse kantud hinnangväärtusest vähem raha, peavad likvideerijad seda päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendama.
 9. Liikmesriikide järelevalveasutused peavad võtma kohaseid meetmeid, et tagada lisa sätete täielik kohaldamine kindlustusseltside poolt.
-